

20091122 Jesus i centrum, del 7: En växande familj

Text: **Mika 6:6-8**; Apg.2:43-; Mark.12:28-34

Visionen: Vi vill göra Jesus känd, trodd och upplevd i församlingen och samhället. Vi vill vara en växande församling med varm gemenskap för alla generationer.

Jag tycker det är fantastiskt spännande att en del av vår vision handlar om att vara "en växande församling". Vad menar vi? Vill vi växa till antal? Om svaret är ja, så är det ett bra mål och stämmer mycket bra överens med det Jesus sa i Mark.12. Att vilja vara en växande församling bekräftar en villighet att älska Gud och vår nästa som oss själva. Det är bra att sträva efter tillväxt speciellt när det handlar om att önska att fler ska få uppleva samma sak som du och jag: Guds kärlek och förlåtelse samt en chans att leva livet på ett nytt sätt. Det tyder också på att man insett uppdraget vi fått som inte bara handlar om dem som redan är en del av församlingen, utan även dessa som vi skulle önska se här, men som ännu inte är det.

Sanningens ord är, att vi faktiskt inte finns till för oss själva utan vi finns till främst för dem som ännu inte är en del av vår gemenskap... sug på det!

Det har tidigare ansetts vara "fult" att tänka på antal, men antal är viktiga. Bob Jackson skriver i sin bok "Hopp för församlingen" att kvantitativ tillväxt inte är det som skall eftersträvas i första hand, utan skall vara effekten av kvalitativ tillväxt." Alltså om vi siktar på att förbättra kvalitén av församlingslivet, då kommer ökade siffror troligtvis vara ett tecken på kvalité, andlig hälsa, sunt livsstil... satsa man på kvalité så kommer siffrorna att sköta sig själva!

Att genomföra en intensiv väckelsekampanj över en helg kommer inte att leda till så mycket. Vad som behövs är ett förändrat sinnelag och engagemang över en längre tid.

Om vi skall vara en växande familj måste vår fokus vara på kvalité och inte kvantitet, samt hur vi kan växa i tro, kärlek och överlåtelse till varandra och Gud. Att bara vara upptagen med siffror kommer att dränera oss från all kraft.

Apg.2 stödjer teologin om tillväxt som egentligen inte handlar om tillväxt överhuvudtaget, utan istället om kvalitén av församlingslivet. "Dem utförde många under och tecken" precis som Jesus hade gjort och sa att dem skulle med hjälp av den helige Ande. Löftet finns till och med om att vi skall kunna göra "större ting". "Alla troende var samlade", med andra ord så möttes dem, hade gemenskap (v.42 koinonia som inte används i evangelierna utan blev enbart möjligt med den helige Andes hjälp). Den helige Andes uppgift är att fostra gemenskap mellan kristna om vi tillåter det. "Hade allt gemensamt", ett fantastiskt system, men som tydligen inte varad så länge då vi läser att insamlingar behövdes för att stöda församlingen i Jerusalem. Men vad vi kan lära oss är just den första församlingens omsorg om dem som hade behov. Dem firade gudstjänst både i templet och hemmen och kombinerade detta med en hel del måltidsgemenskap, säkert lite mer än endast kyrkkaffe som fördjupade gemenskapen!

Om det är som jag ser det, nämligen att den första församlingen var en kvalitets upplevelse, så behöver vi bara läsa Apg.2:42 för att upptäcka varför, v.42. Om vi skall få mer energi av vår tro, så behöver vi satsa på dessa saker också. Gemenskapen har vi tittat på, bönen vet vi var en grundsten i den första församlingen.

Men hur är det med det fjärde området: apostlarnas undervisning? Som jag ser det så var det Jesus-centrerad och ett nödvändig grundläggande element i att skapa en kvalitativ kristen upplevelse.

Det är först när Lukas har beskrivit kvalitén hos den första församlingen som han fortsätter med v.47b. Detta visar att 1) det var Herren som ökade skaran 2) att dem inte var främst koncentrerade på antal. Dem var upptagna med att tillbe, lära sig tron, njuta av gemenskap, äta måltider och bön. Dem fick energi av tron och lämnade resten upp till Gud som konstigt nog förde nya människor till dem dagligen. III. Dynamo. Det sägs att människor idag framförallt söker efter en plats där dem kan känna att dem tillhör, och att den ordningen som generellt sett människor kommer till tro idag är genom att "tillhöra – växa (lära sig) – tro". Om vi vill vara en växande familj, då måste vi först vara den slags församling som folk vill tillhöra. Det är därför min förra predikan handlade om att vara en kärleksfull familj och den här om att vara en växande familj. Rätt ordning är nödvändig. Vi kommer inte att vara en växande familj om vi inte först är en kärleksfull familj.

Det betyder att vi kommer att behöva arbeta, tänka och be över hur vi kan göra vårt liv som församling, Vallhamrakyrkan, till den bästa, mest tillfredställande, mest stimulerande, uppmuntrande, livaktiga, engagerande, medlidande, omsorgsfulla, attraktiva, välkomnande, kärleksfulla församlingsfamilj som vi

bara kan! Om vi gör det så kommer vi båda attrahera folk med en befintlig tro, men också dem som ännu inte tror.

Vi har sagt att vi vill vara "en växande församling". Om vi menar det, och jag tror att vi gör det, så finns det mycket vi behöver ta oss an som har med kvalitén av vårt församlingliv att göra: vår tillbedjan, vår gemenskap, vårt böneliv, att vara tillsammans och allt annat.

Om vi vill vara en växande familj, så måste vi också vara en förändrande familj och en tålmodig familj. Vägen till tillväxt är inte glamorös. Det är en lång väg med inga genvägar. Är du ut efter snabba tillfredställelser så har du kommit fel.

Vi ber att Gud skall ge oss tålmod, villighet, flexibilitet och kärlek så att vi kan bli den familjen och församlingen vi längtar efter att bli. Och må Gud dagligen öka vår skara!

.....

Mika 6:6-8 Med vad skall jag komma inför HERREN och med vad skall jag böja mig för Gud i höjden? Skall jag träda fram inför honom med brännoffer, med årsgamla kalvar? (7) Gläds HERREN åt bockar i tusental, åt oljeströmmar i tiotusental? Skall jag ge min förstfödde till offer för min överträdelse, min livsfrukt till syndoffer för min själ? (8) Han har kungjort för dig, o människa, vad gott är. Vad begär väl HERREN av dig annat än att du gör det som är rätt, att du älskar barmhärtighet och vandrar i ödmjukhet med din Gud?

Apg. 2:42-47 De höll troget fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna. (43) Och fruktan kom över alla, och många under och tecken gjordes genom apostlarna. (44) Alla troende var tillsammans och hade allting gemensamt. (45) De sålde sina egendomar och allt vad de ägde och delade ut till alla, efter vad var och en behövde. (46) Varje dag var de endräktigt tillsammans i templet, och i hemmen bröt de bröd och höll måltid med varandra i jublande, innerlig glädje. (47) De prisade Gud och var omtyckta av allt folket. Och Herren ökade var dag skaran med dem som blev frälsta.

Mark. 12:28-34 En av de skriftlärda som hörde dem diskutera fann att Jesus hade gett dem ett bra svar. Han kom fram till honom och frågade: "Vilket är det största av alla buden?" (29) Jesus svarade: "Det största är detta: *Hör Israel! Herren, vår Gud, Herren är en,* (30) *och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* (31) Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Inget annat bud är större än dessa." (32) Den skriftlärde sade: "Du har rätt, Mästare, det är sant som du säger. Han är en, och det finns ingen annan än han. (33) Och att älska honom av hela sitt hjärta och av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer." (34) När Jesus hörde att mannen hade svarat förståndigt, sade han till honom: "Du är inte långt från Guds rike." Sedan vågade ingen fråga honom längre.